

kunde ansee det for rigtigt at vedtage nogen ny Ordning af Krigsministeriet, som ikke tillige omfattede Marineministeriet, og at den i Lovforslaget foreslaaede Ordning krævede et større Personale og større Udgift, end man kunde erkjende for nødvendigt under almindelige Forhold.

Nærværende Udvalg har maattet erkjende, at de saaledes af hiint Udvalg fremsatte Grunde imod paa den Tid ved Lov at vedtage en ny Ordning af Krigsministeriet endnu ere tilstede i samme Grad. Det gjælder endnu som dengang, at man efter de Skridt, der fra Thingets Side ere gjorte for at bevirke en Sammendragning af vore Forsvarsministerier, og vi kunne tilføie efter Hans Majestæt Kongens høist imødekommende Svar paa den af Thinget i denne Retning den 8de April 1868 afgivne allerunderdanigste Adresse, ikke kan ansee det for rigtigt at vedtage en ny Ordning af Krigsministeriet, som ikke tillige omfatter Marineministeriet. Udvalget har til den Ende forespurgt hos Marineministeren, om der i indeværende Samling vilde kunne forelægges en Lønningslov for Marineministeriets Embeds- og Bestillingsmænd, men man har herpaa modtaget det Svar, at Ministeren har sat under Overveielse, hvorvidt den bestaaende Ordning af Ministeriet er den hensigtsmæssigste, eller om det vil være nødvendigt at foretage en Forandring i denne, og han havde derfor ikke fundet sig foranlediget til i denne Samling

at forelægge en Lønningslov, som han muligvis til næste Aar kom til at foreslaae forandret.

Den Usikkerhed, der saaledes ogsaa viser sig med Hensyn til dette Ministeriums endelige Ordning, maa efter Udvalgets Formening yderligere opfordre til at afvente det Tidspunkt, da een Lønningslov kan omfatte begge de nærværende Forsvarsministerier.

Endelig maa bemærkes, at Hærlovens forestaaende Revision nu er rykket os saa nær, at Hensynet til den mere eller mindre indgribende Forandring, som ved Revisionen vil kunne fremkaldes i denne Lov, maa fremtræde med større Styrke nu, end det kunde være Tilfældet for henved 3 Aar siden, hvad der ogsaa maa advare imod nu ved Lov at fastslaae en Ordning, som formeentlig ikke kan blive ubetørt af det Resultat, hvortil Revisionen maatte føre.

I Genhold til Ovenstaaende foreslaaer Udvalget følgende Dagsorden:

„Folkethinget beslutter at gaae over til den næste Sag paa Dagsordenen“.

Forkastes denne Indstilling, foreslaaes:

at Sagens 2den Behandling standses, indtil Udvalget har havt Betlæghed til at udtale sig om Lovforslagets Indhold og at stille de Ændringsforslag til samme, som det maatte finde hensigtsmæssige.

Benløffe. C. Hansen. S. A. Hansen, S. Holm. B. Holm.

Ordfører.

C. Jensen. Koch. C. B. Nyholm, Tauber,
Formand. Secretair.